

205

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 sierpnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich.

Na podstawie art. 37 § 3, art. 46 § 1 i § 3, art. 47 i art. 48 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. Nr 15, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

- a) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Statkiem towarowym jest statek, do którego stosuje się postanowienia międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, inny niż statek pasażerski.”,
 b) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznaczają się jako ust. 3 i 4;

2) § 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach określonych przez Ministra Żeglugi statek i jego urządzenia mogą być poddane nadzorowi obcej instytucji klasyfikacyjnej.”;

3) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Dokumentem bezpieczeństwa w zakresie całkowitego stanu bezpieczeństwa statku pasażerskiego, odbywającego podróże międzynarodowe, jest „certyfikat bezpieczeństwa statku pasażerskiego”. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Oprócz certyfikatu wymienionego w ust. 1 statek pasażerski, odbywający podróże międzynarodowe, obowiązany jest posiadać dokument zwany „świadectwem pasażerskim”, który określa zakres i rodzaj uprawianej żeglugi pasażerskiej i dopuszczalną liczbę pasażerów oraz stwierdza, że statek odpowiada warunkom przewidzianym w przepisach dotyczących przewozu pasażerów. Świadectwo to wydaje się jednocześnie z certyfikatem bezpieczeństwa statku pasażerskiego i na taki sam okres czasu.

3. Jeżeli w czasie określonej podróży na statku znajduje się mniejsza liczba pasażerów niż wymieniona w certyfikacie bezpieczeństwa statku pasażerskiego i w związku z tym dopuszczone

jest posiadanie przez statek odpowiednio zmniejszonej ilości środków ratunkowych, do certyfikatu wymienionego w ust. 1 może być wydany załącznik, zastępujący ten certyfikat w części dotyczącej środków ratunkowych. W załączniku tym należy stwierdzić, że w danych okolicznościach nie zachodzi naruszenie przepisów obowiązujących w zakresie wyposażenia w środki ratunkowe. Załącznik do certyfikatu ważny jest tylko na okres podróży, na którą został wydany.”;

4) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. 1. Statek towarowy odbywający podróże międzynarodowe powinien posiadać następujące dokumenty bezpieczeństwa:

- 1) „certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego”,
- 2) „certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego”,
- 3) „certyfikat bezpieczeństwa radiotelegraficznego statku towarowego” lub „certyfikat bezpieczeństwa radiotelefonicznego statku towarowego” — stosownie do posiadanej przez statek instalacji.

2. Certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom określonym w przepisach dotyczących bezpieczeństwa statków w zakresie kadłuba, maszyn oraz w zakresie wyposażenia, które nie jest stwierdzone certyfikatami wymienionymi w ust. 1 pkt 2 i 3. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy.

3. Certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom w zakresie wyposażenia w środki bezpieczeństwa, stosownie do międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu i przepisów szczególnych. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 24 miesiące.

4. Certyfikat bezpieczeństwa radiotelegraficznego statku towarowego stwierdza, że statek obowiązany w myśl umów międzynarodowych i przepisów szczególnych do posiadania urządzeń radiotelegraficznych, czyni zadość wymaganiom w zakresie tych urządzeń i służby radiokomunikacyjnej. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
 5. Certyfikat bezpieczeństwa radiotelefonicznego statku towarowego stwierdza, że statek obowiązany w myśl umów międzynarodowych i przepisów szczególnych do posiadania urządzeń radiotelefonicznych, czyni zadość wymaganiom w zakresie tych urządzeń i służby radiokomunikacyjnej. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
- 5) § 22 otrzymuje brzmienie:
- „§ 22. 1. Dokumentem bezpieczeństwa w zakresie całości stanu bezpieczeństwa statku innego niż wymieniony w § 20 i 21 jest — z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 — „karta bezpieczeństwa”. Kartę tę wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy, przy czym okres jej ważności potwierdza się co 12 miesięcy.
2. Dokumentem bezpieczeństwa statku określonego w ust. 1, uznanego przez urząd morski za statek mały o prostej i nieskomplikowanej budowie i urządzeniach, jest „karta bezpieczeństwa typu L”. Kartę tę wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy, przy czym okres jej ważności potwierdza się co 12 miesięcy.”
- 6) § 23 otrzymuje brzmienie:
- „§ 23. Jeżeli statek określony w § 22 posiada urządzenie radiotelegraficzne lub radiotelefoniczne, chociaż w myśl międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu nie jest obowiązany do posiadania tego rodzaju urządzeń, należy w karcie bezpieczeństwa tego statku wymienić to urządzenie.”;
- 7) § 24 skreśla się;
- 8) § 26 otrzymuje brzmienie:
- „§ 26. Wzory dokumentów wymienionych w §§ 20—22, 25 i 30 określi instrukcja Ministra Żeglugi.”;
- 9) § 30 otrzymuje brzmienie:
- „§ 30. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie postanowienia międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, dokumentem bezpieczeństwa statku nie posiadającego przepisanych dla niego ważnych dokumentów, a mającego odbyć podróż w celu wykonania prób lub innego zadania, oraz statku posiadającego ważne dokumenty, lecz mającego odbyć podróż wykraczającą poza uprawnienia wynikające z tych dokumentów — jest „karta bezpieczeństwa na jednorazową podróż”, którą wydaje się na czas określonej podróży.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 lipca 1966 r.
- Minister Żeglugi: J. Burakiewicz